Flach, Martin [DruckerIn]; Albertus, Magnus [Verm. Verf.]; Humbertus de Romanis [Verm. Verf.]: Tractatus magistri Alberti magni doctoris eximij, episcopi ratisponsis de veris & perfectis virtutibus, als Paradisu anime nuncupatus

Straßburg, 10.VII.1498 [GW 706] [Sack 81] Seite 7a

ea tribuit inimicis abundan-
tius ꝙ amicis: sicut potēs est
die ac nocte singulis momen-
tis ministrare spūm: abundan-
tiā spūalium donorū: que ma
xime sunt corā deo: nec ea cō-
municat inimicis. ¶ Argumē
tum vere pauptatis est nullaꝫ
sollicitudinem habere de tran
sitorijs: simpliciter ⁊ secure cō
mittere se deo: qui auibus ⁊ ꝟ
mibꝫ semp large necessaria mī
strat: ⁊ precipue pullis coruo-
rum in nido ꝑ fame vagienti-
bus: quos antiquus coruꝰ ꝓ-
pter albedinē quasi filij sui nō
sint famelicos derelinquit: qui
ex largitate dei vel rore aerꝭ pa
scūtur: donec ipsis nigrescen-
tibus coruꝰ succurrit. Uel cy-
nifes et muscas degluciunt: q̄
spume rostrorū inherēt: tamē
famelici tam fortiter clamare
nō cessant. ¶ Argumentuꝫ fal
se pauptatis vel auaricie est li
benter munera dare ꝑter neces
saria: vel ea libenter accipe: ta-
lis libertatē suam vendit. Iu
xta verbū phi: Munuscula ac
cipe ē libertatē vendere. Quo-
modo enī pauptatis est ama-
tor: qui nulluꝫ defectū sustine
re vult: ⁊ munera non necessa-
ria frequenter accipit: Immo
petit: et cum quadā subtilita-
te extorquet: et preter necessita
tem conseruat.

¶ De castitate. Capitulū. vi.

c

Astitas vir
ginalis vera ⁊ ꝑfecta ē:
cū nō solū corpus a pollutiōe
carnalis ꝯcupiscētie custodit
īmo etiā aīa carnali ꝯcupiscē-
tia mūda seruat. Exēplo Sa
re dicētis: Dñe tu scis: q̄ nun
ꝙ ꝯcupiui viꝝ: sed mundā ser
uaui aīam meā ab omī ꝯcupi
scētia. īmo ab eis q̄ ꝑstāt occa
sionē ꝯcupiscētie. Et hoc ē qđ
sequit: Nunꝙ cū ludētibꝫ me
miscui: neꝙ cū his q̄ cū leuita
te sunt vł ambulāt ꝑticipē me
ꝑbui. ¶ Ille ꝟe castitatē amat:
qui potiꝰ ꝑ castitatē virginalē
(si possibile esset) modicā elige
ret gratiā ī ꝑsenti: ⁊ gloriā ī fu
turo: ꝓpter cōformitatē Iesu
christi: ꝙ si mereri posset gra-
tiā ⁊ gloriā maiorē ꝑ debitum
ꝯiugale. ¶ Ad amorē castitatis
nos inducere debet exempluꝫ
castitatꝭ Iesu christi dñi ⁊ ma
tris eiꝰ: ⁊ sanctarū ꝟginū: que
olim ꝓ ꝯseruatōe castitatis re-
gna mūdi ꝯtempserūt: et vitā
spōte ꝑdiderūt: sicut beata ka
therina ⁊ similes: ⁊ ꝑcipue ca-
stitas mulieꝝ paganaꝝ ⁊ ꝟgi
nuꝫ: de quibꝫ scribit Grego. ꝙ
mortē elegerunt: vt pudiciciā
ꝯseruarēt. Item mūdicia ⁊ li-

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/pseudo-albertus1498b/0017
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch
Baden-Württemberg